

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Se slăvește cerul pe pământ, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Vine Domnul în grădina întâlnirii.

Fiilor străjeri la iesle, vine Domnul ca să grăiască cu omul! Și vine omul, și Eu grăiesc cu el pe pământ, căci omul este pe pământ. Duhul Meu grăiește cu cei ce sunt adunați în grădina întâlnirii. Amin, amin, amin.

Duhul și cuvântul Meu se slăvește peste voi, cei ce ați venit la izvor. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu pacea Mea v-o dau. Nu precum vă dă lumea, nu așa vă dau Eu. Eu vă dau ca Dumnezeu, și la Mine altfel este, și cât aș vrea să luați de la Mine și să aveți; să aveți pacea Mea! Amin.

Iată-Mă cuvânt peste voi din grădina ieslei cuvântului Meu. Mă fac sărbătoare cu slavă de cuvânt peste voi, cei adunați lângă gura izvorului Meu, din care izvorăște râul vieții. Cuvântul Meu peste pământ este râul vieții, cuvânt limpede cum e cleștarul, precum Ioan a scris și a zis prin Scripturi: *«Mi-a arătat Domnul râul și apa vieții, limpede cum e cleștarul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului și curge prin mijlocul cetății»*. Luați din el și beți! Veniți și beți din apa râului vieții! Veniți la cină și hrăniți-vă cu Dumnezeu! Eu v-am chemat, și voi ați venit. Voi ați venit, și Eu vă adăp și vă hrănesc. Din cer vă aduc și vă hrănesc, fiindcă Eu nu sunt din lumea aceasta, și voiesc să vă trag și pe voi la Tatăl, ca să nu mai fiți nici voi din lumea aceasta. Voiesc să vă cunoască Tatăl, nu lumea. Cei ce sunt ai lui Tatăl nu-i cunoaște lumea că ei sunt ai lui Tatăl, precum nici pe Mine nu M-au cunoscut că sunt de la Tatăl și al lui Tatăl. Eu fără Tatăl nu sunt nici în cer și nici pe pământ, iar cel ce este din Mine nu este fără Mine nici pe pământ și nici în cer, și lumea nu-i cunoaște pe cei ce sunt ai lui Tatăl din Mine.

Vă mângâi, vă încălzesc duhul și sufletul și trupul. Mă încălzesc cu voi, că Mi-e dor de căldură de la om. Mi-e dor de îmbrățișarea omului, Mi-e dor de mila omului. Voiesc să Mă miluiască omul, căci sunt Cel pribeag, și umblu pribeag după om. O, dacă M-ar vedea omul cât umblu după el! O, dacă M-ar auzi omul cât strig după el! O, dacă M-ar simți omul cât sunt de gol de om! O, dacă M-ar cunoaște omul cât sunt de aproape de el! Mi-e dor de om, și Mă rog de el umblând pe urma lui, și Mi-e dor. De șapte mii de ani Mi-e dor.

Pace ție! Pace ție, țară frumoasă, țara Mea de nuntă! Mă fac nuntă de veac nou pe pământul tău, țară dulce. Mă fac pâine în tine, ca să-ți dau. Mă dau ție, și nu M-am dat nimănui până azi așa cum Mă dau ție. Ia-Mă, că Mă dau ție. Dă-te Mie, că Mă dau ție. Stau în vârful muntelui cel sfânt al Meu din mijlocul tău și Mă uit cu dor peste tine și îți mângâi trupul cel de la început și cel de la sfârșit. Am luat din trupul tău pe omul cel întâi zidit, și am luat din trupul tău pe omul cel de la sfârșit și l-am făcut străjer pentru venirea Mea la tine, și l-am făcut popor de sfinți pentru venirea Mea. Străjerul este cel ce veghează peste tine cu Mine, ca să-ți fie ție bine, țară dulce, țară a nunții Mele. Străjerul te anunță despre cele rele care vin peste tine, care stau peste tine, iar tu să nu mori, că ai peste tine străjeri puși de Mine. Iată-i, iar Eu sunt cu ei în grădina cuvântului. Iată-i, ei îți dau ție glasul Meu cel ce doinește peste tine. Iată-i, ei trezesc pe doinașii tăi ca să-ți cânte de dor sau de durere sau de iubire sau de tristețe, după cum și Eu doinesc peste tine, când de dor, când de durere, când de iubire. Am pus pe străjerii Mei din tine să adune pe doinașii tăi în grădina întâlnirii Mele cu omul, și ei au venit, și ei doinesc, și ei sunt trupul tău, și ei te mângâie și se mângâie cu bucuria ta, cu iubirea ta, cu durerea și cu jalea ta, și ei te mângâie, țară dulce a venirii Mele. O, de ar doini doinașii tăi doina Mea cea de peste tine, doina Mea peste

pământ, ca să audă popoarele că tu ești aleasa Mea de la venirea Mea! Să ia doina Mea doinașii tăi și s-o ducă de la margini la margini, și să se facă ei cărare a omului spre Mine și spre izvorul Meu care curge peste pământ din mijlocul tău, țară a doinirii Mele. Eu sunt doinașul tău, și te cânt, și te trezesc, și te mângâi, și te povățuiesc, și te chem, și te numesc a Mea. Țara Mea de nuntă te numesc, darul Meu de la Tatăl te numesc. Tatăl te-a născut odată cu nașterea Mea pe pământ, și acum te-a făcut darul Meu de nuntă, darul Mirelui și al miresei, masă de nuntă pentru Mirele din cer. Pace ție! Pace ție! Pace ție! Se aude la cer cântarea doinașilor tăi. Să se audă și pe pământ, de la margini la margini. Amin. Să se audă chemarea la nuntă, căci Eu sunt cu zilele nunții pe pământul tău, și Eu doinesc și horesc în tine, că e nuntă în tine. O, ce frumoasă este ziua nunții! O, ce frumoase sunt zilele nunții, căci nunta este taină fără de sfârșit, și nu este înțelepciune pe pământ pentru taina nunții, pentru începutul iubirii cea fără de sfârșit.

O, poporul Meu mireasă, ies cu tine și cu zilele nunții Mele cu tine. Te-am hrănit cu mană din cer și te-am întocmit popor al venirii Mele, ca să te am și să te fac vornicel pentru nunta Mea cu tine. Mângâierea Mea tu ești. Te-am pus să-Mi așterni zile de nuntă. Te-am pus să pui masa, ca să cinez cu omul în grădina întâlnirii. Te-am pus să chemi la nuntă, și tu M-ai ascultat și ai lucrat pentru ca să pot Eu grăi cu omul, din mijlocul tău. Așează-te povățuitor peste cei ce vin la izvor, ca să știe să bea cel ce vine. Dă-i tu. Să nu-l lași să-și ia el, căci cel mic se taie când își taie singur din pâine. Dă-i tu. Să nu-l lași să-și ia el, și să nu-i dai ce este al tău. Dă-i ce dau pentru el, că el e mic, că el e fără măsură, că el nu e pentru măsură măsurată, că el nu are înțelepciune. Dă-i tu, că el nu are umilința cea care intră înaintea Mea, cea în care stai tu în numele Meu înaintea Mea. Tu nu stai înaintea Mea că vrei tu. Tu stai că așa binevoiesc Eu pentru Mine cu tine, pentru Mine, nu pentru tine. Tu ești poporul Meu pentru Mine, nu pentru tine. Lucrarea umilinței este cu tine în lucru, că nimeni nu poate fi întru Mine fără ea. Dă-i tu omului, că omul nu are umilință. Nu-i da ce-ți cere el. Dă-i ce-ți dau Eu să-i dai, și atât, ca să nu lucrezi de la tine sau de la el, ci numai de la Mine, și așa să lucrezi tu peste om.

Iar tu, cel ce vii ca să iei de la izvor, auzi cum grăiesc Eu cu cei din grădina Mea, și învață. Învață ce ai de făcut dacă vii la izvor. Nu lua lucrul ca și cei din grădina Mea, că nimeni nu poate lucra dacă nu are de la Tatăl, dacă nu-i este dat de la Mine. Învață ce ai de lucrat din învățătura cuvântului Meu, și nu lucra din dreptul acestei lucrări cu lucrători lângă ea, că nimeni nu poate lucra fără de trimitere, și nimeni să nu-și ia decât cel numit pe nume. Amin.

Învață, tu, cel ce vii la izvor, învață cum să vorbești și cum să taci și cum să gândești și cum să simți și cum să înțelegi și cum să împlinești și cum să împarți dacă vii să iei. Mă împart Eu, că Eu știu cui să Mă dau. Tu vezi să nu Mă dai pe jos, și ai grijă de trăistuța în care-ți pui hrana de aici. Trăistuța în care iei de aici să fie numai pentru hrana de aici, că fărădelegea nu stă la un loc cu Mine și cu cele din cer; nu stăm și tu și Eu în aceeași trăistuță, căci tu ești învățat ca tine, și nu ca Mine, și tu ești învățat să Mă dorești cu tine după voința ta, nu după rânduiala Mea. Învață ce ți se dă de învățat, iar dacă ești în treapta întâi sau a doua, să nu spui că ești într-a zecea. Învaț-te cu umilința și cu lucrul măsurii drepte, căci măsura așa este: măsură pentru măsură este.

Acum, pace ție, dacă știi să iei de la Mine, iar dacă nu știi și vrei să iei, învață de la cei ce dau ce trebuie să iei și să ai. Cei ce dau sunt una, iar cei ce iau sunt alta, și nu sunt același lucru aceste două lucrări.

Acum, pace ție, cel ce ai învățat de la Mine, că am văzut la tine că trebuie să te învăț, iar dacă ai venit, învață, și apoi să știi. Iată ce taină adâncă: întâi să înveți, și apoi să zici că știi, și apoi să vrei. Pace ție, cel ce ai învățat, iar cel ce n-ai învățat, învață! Amin.

Sărbătoare de har și de iubire am lăsat peste grădina întâlnirii. Fiorul iubirii Mele pentru om Mă taie din creștet până în tălpi, căci Eu sunt Dumnezeu întrupat.

Îmi deșert peste tine iubirea din Mine, omule, și Mi-am tocmit țarină cu comoară în ea și M-am făcut Semănător peste ea. Însămânțez în ea sămânța împărăției cerurilor, și ea va încolți, și ea va răsări, și ea va crește și se va întinde și va cuprinde tot pământul, că pentru ea am făcut Eu

pământul, l-am făcut ca să fie pe el împărăția cerurilor. Amin. Să se audă de la margini la margini: pământul este al Meu, și Eu vin cu împărăția cerurilor pe pământ, și vin curând, și vin pe pământ curând, curând. Amin, amin, amin.

Fiilor de la iesle, mama Mea Fecioara se gătește cu cuvânt de sărbătoare peste voi și peste grădina întâlnirii. Stați întru întâmpinarea Mea și a ei, căci lucrul vostru cel întâi acesta este: să fiți străjeri pentru cei ce vin din cer cu cele din cer pe pământ și să dați în părți râul și apa vieții, care trece prin grădină și care vine din tronul lui Dumnezeu și al Mielului și curge prin mijlocul cetății, spre lucrarea facerii lumii care va să fie. Amin, amin, amin.

14/27-08-2000